

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei		

In preajma Crăciunului.

Cu toate că omul e acela, care e condus de duh, totuși duhul nu dela om derivă.

Duhul e dela Dumnezeu.

Și tocmai aceasta e marea deosebire între duh și minte, căci până când duhul Dumnezeu l-a așezat în sufletul omului, până atunci mintea e curat omenească.

Ce urmează de aci?

Urmează, că mintea e ca și omul: trecătoare, iar duhul e vecinic, ca și Dumnezeu.

Infrântu-s'a corpul prin moarte și s'a isprăvit cu mintea, care e strâns legată de materia creierilor.

Duhul, dimpotrivă, n'are nici când să piară, fiindcă el e grăunte, sâmbure, el e lumină, scânteie dela Dumnezeu.

Duhul e al sufletului, care și după moartea omului trăiește, iar mintea e a corpului celui vremelnic.

Duhul, fiind izvorit din puterea lui Dumnezeu, e îndreptat numai spre bine, spre iubire, spre milă, spre tot ce este creștinesc.

Mintea, omenească însă se poate îndrepta și contra binelui obștesc.

Cu mintea ageră s'au înfăptuit și se vor mai înfăptui rele mari pentru omenirea întreagă, pentru că organul minții e corpul cel păcătos, iar organul duhului nu e altul decât sufletul.

* * *

Dacă duhul derivă dela Dumnezeu cum s'a așezat și se așează el în sufletul oamenilor? Cum?

Prin mijlocirea învățăturilor înălțătoare pe care le-a propagat Fiul lui Dumnezeu și pe care ni le-a lăsat drept moștenire.

Domnul nostru Isus Christos s'a născut pe pământ, ca să sădească în sufletul oamenilor duhul Tatălui ceresc.

El a fost acela, care a adus duhul din ceriu, ca să-l răspândească pe pământ.

El ne-a învățat cum trebuie să trăim; ca viața noastră să aibă un înțeles adevărat.

În învățăturile Lui este cuprins duhul, care trebuie să ne stăpânească, dacă voim să fim oameni după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Cine trăiește amăsurat învățăturilor lui Christos, duce o viață sublimă, o viață plăcută lui Dumnezeu.

Iată de ce e de mare însemnătate nașterea lui Isus, pe care o prăznuim noi creștinii an de an.

A. Moacă.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare).

De acest adevăr a fost pătruns în toată ființa sa Apostolul *Pavel* mai în toate epistolele sale strălucite, în care îndesmnă toate comuni-tățile religioase întemeiate de dânsul, precum și pe povățuitorii acestora, la statornicie în credință; la zel neobosit întru binevestirea evangheliei împărăției lui Dumnezeu; la o viață sfântă și fără de prihană, ca să fim întregi, fiii lui Dumnezeu curăți în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, strălucind ca niște luminători în lume (Filipeni, 2, 15); la biruirea răului cu bine (Rom. 12, 21); la cugetul duhului; care dă viață (Rom. 8, 15); la nizuință de a învinge carnea și sângele, care nu pot moșteni împărăția.

Dumnezeu (I. Cor. 15, 50); la trezvie, starea dreaptă, încingându-ne mijlocul cu adevărul, îmbrăcându-ne cu zăua dreptății, a credinței și dragostei, luând pavăza credinței, coiful nădejdei de mântuire și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu (Efeschi, 6, 14—17; I. Tesal. 4, 9) și la o mulțime de alte manifestări ale voinții eroice, pe care însă nu le putem înșira aici.

Sunt iarăș locuri, în care ne spune deadreptul, să ne laudăm întru necazuri: știind, că necazul răbdare lucrează, iar răbdarea curățire, iar curățirea nădejde (Rom. 5, 3—6); să nu prăznuim întru aluatul cel vechiu, nici întru aluatul răutății și al vicieșugului, ci întru azimele curăției și ale adevărului (I. Cor. 5, 8); să înțelegem, că eresurile sunt necesare între noi (I. Cor. 11, 19); să nu grăim minciună unul cătră altul, desbrăcându-ne de omul cel vechiu împreună cu faptele lui și îmbrăcându-ne întru cel nou, care se înoiește după chipul celui ce l-a făcut pe el; să ne împodobim cu virtuțile bunătății și ale smereniei, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, fiind cu îndurare unul față de altul îmbrăcându-ne îndeosebi întru dragoste, care este legătura desăvârșirii (Col. 3, 9—14); să nu răsplătim răul cu rău; pururea să ne bucurăm, neîncetat rugându-ne; toate să le ispitim, dar numai ce este bun să ținem (I. Tesal. 4, 15—21); să ne mulțumim cu strictul necesar, cu hrană și cu îmbrăcăminte, dându-ne seama, că cei ce vor să se îmbogățească, cad în ispite și în curse, în poște multe și fără de socoteală și vătămătoare, care culundă pe oameni în pieire; că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint, de care să fugim, urmând dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețele (I. Tim. 6, 8—11); să ne îmbogățim în Dumnezeul cel viu, iar nu în avuția nestătătoare, agonisindu-ne temelie bună în veacul cel viitor, ca să luăm vieța vecinică. (I. Tim. 6, 17—19).

Preafrumoase și bogate sunt epistolele marelui apostol în astfel de locuri, prin care caută să dea pinteni voinții noastre, îndrumându-o în spiritul evanghelic, ca trecând prin vicisitudinile vieții să se apropie de acest crez evanghelic, deoarece: „*prin multe necazuri se cade nouă a intra întru împărăția lui Dumnezeu*“ (Faptele Ap. 14, 22).

Necazurile, suferințele, piedicile, chiar eresurile sunt deci un ce necesar pentru manifestarea vredniciei noastre.

Căci precum umbra ne face să observăm mai bine lumina, iar urâtul evidențiază frumosul prin legea contrastului, în așa fel și răul este necesar pentru lămurirea binelui. Căci sinceritatea ființii noastre ne șoptește, că fără rău nu se poate evidenția binele, nu există merit nici adevărată vrednicie. Suferința este o taină chiar, ne vine să zicem: o revelație, revelația aurului din sufletele noastre. Noi nu-i putem găsi altă rațiune de a fi. Și acum trebuie să admirăm pe Tatăl, care ni-a trimis pe acest mare pedagog, exclamând din toată ființa noastră cu apostolul: „*O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât de necercate judecățile lui și neurmăte căile lui*. (Rom. 11, 33).

Acest lucru îl accentuă și puțin credinciosul, dar minunatul stilist și originalul cugetător decurând adormit, *Anatole France*, când afirmă, că răul este singurul motiv de a fi al binelui. Căci: „*Ce ar fi curajul departe de pericol și mila fără dur*“.

În mijlocul mulțumirii generale nu înfloresc jertfa și devotamentul, nici virtutea nu poate exista fără viciu nici dragostea fără ură, frumsețea fără urățenie.

Iar ca o ilustrare pregnantă a afirmării sale, ne aduce înainte pe *sf. Antoniu*, care și-a manifestat voința eroică și sublimitatea morală tocmai prin învingerea ispitei, care i-s'a prezentat în fermecătoarea regină de Saba.

Căci zice *France*: „*Suntem toți unul cu el și când învinge, noi rămânem toți încântați de acest triumf. Este triumful umanității întregi în lupta sa eternă. Sfântul Antoniu nu-i un mare sfânt, decât fiindcă a știut să reziste reginei din Saba*“.

Cum putem însă învinge în lupta vieții, *Payot* ar zice: „*prin retragerile lăuntrice*“.

Acest adevăr l-a rostit însă — trebuie s'o mărturisim — cu 2000 de ani mai înainte Mântuitorul nostru. Numai expresia este originală, dar adevărul este al Domnului.

Mântuitorul ne sfătuiește — după cum am văzut în codul divin al împărăției Domnului —, să ne retragem în casa sufletului nostru, casă clădită pe temelie nebiruită a învățăturilor Lui.

Această retragere internă se face însă prin smulgerea noastră din mijlocul lumii colesite de grijile mărunte ale existenței, privind mereu

din cetățenia evanghelică a vieții noastre strălucitorul ideal al împărăției lui Dumnezeu, care ne va aduce și celelalte satisfacții de ordin material. Această retragere internă este însă o operă voinicească a voinții noastre, după cum rezultă din pildele celor chemați la nuntă și cină. (Mat. 22, 2—14; Luca, 14, 15—24).

(Urmează.)

Mai multor foști colegi ai mei.

„Căci Dima îmbină veacul de acum, m'a părăsit“... (II Tim. c. 4 v. 10).

„E mult de când vorba tu sfîmîă, cu sabie'n Roma bătrîă
In gît inecat-o-a păgînii și oasele tale's fîrîă
Apostole Pavel! Azi scrisul, eternul tîm scris ne-a rîmas;
Deu scrisul tîu vecinic pe Dima mai vin îl vîd înainte cu 'az“.

„Tu Dima! umbat-ai cu Pavel, spunea aidevîrul la Neamuri
Și fîrî de jerise sfînt-ai, cî nu s'împlinesc idealuri.
Din holdele verii în palme sfîrmeai tu alesea la spice
Și'n gura flîmîndă lăsat-ai grîunșele-alese să pîce.
Dearte tu drumul durerii, un drum tu vedeai și o cruce...“

E drumul vieții de veci, e drumul acela ce duce...
Dar lumea cu farinucul ei: mîriri, avuții și renune,
Cu vraja-i chemat-te-a Dima, chemat-te-a'luncen o lume!“

Desparte al vieții șuoi, desparte preoți de altare,
Cei grei încercați și crescuți în zile prea grele și-amare.
„Prea mare ne-a fost nouă'atunci“, prea mare ne-a fost strălucirea,
Uitînd noi pe morții din groapă, prin carii veni mîntuirea.

Să-ți vînture vîntul de iarnă bogății lui fulgi de zăpadă,
Pe barbă, pe gene, sprîncene, pe părul bogat să-ți cadă,
Să'mprăști agînatna sfînșită, stropindu-o în casă sîrucă,
Un crîșnic să-ți umble în urmă...! Așa o vieată să-ți placă?!!

Vă cheamă azi veacul de-acum, vă cheamă al vieții șuoi,
Cu vraja-i mîiastră vă cheamă, azi lumea vă cheamă pe voi!

Un prețor! Primprețor! Mai mare! Ba chiar un prefect să ajungi!
Să umbli în frac, redingotă și nu'n reverenzile lungi!
Profesor „cursist“ să de-i ini, sau chiar la oraș un primar,
Să sameni aci vrajba 'ntre frați, să scoți un politic ziar.
Director de bancă s'ajungi, să lapezi azi protopopia,
S'ajungi deputat sau senator, s'ajungi să conduci România!

În ceasul cel mare și sfînt, cînd plele vîdica v'a luns,
Simțiți-și voi „Duhul“ puternic, ce'n suflet aluoci v'a pătruns?
Dearte voi drumul durerii, un drum voi vedeți și o cruce;
E drumul vieții de veci, e drumul acela ce duce...“

„Napoi! înapoi la allare! Vă strigă o lume din groapă...
Sunt popil, ce'n'tai încercat-au Carpații furis că să-î treacă.
— Desagii cu cărți în spinare și'n inimi romîne cu darul,
Trecean cu ascunsa lor slovă, trecean pe furis ei hotarul.
Vă cheamă legații cu lanțe, tîrății prin temnișe mîgîltoare,
Vă chiamă martirii din Șofron, uciiți prin chinuri barbare.
Vă cheamă o lume de tați, ce'n chin câștigat-au „creștarul“,
Cu drag așteptat-au clipea, ca voi să slujiți azi altarul!!“

O condiție de dezvoltare a culturii.

„Extensiunea Universitară din Cluj“ anul acesta ni-a dat fericitul prilej să se țină și în orașul nostru conferințe interesante, foarte instructive și folositoare. Am avut fericirea să asistăm la 3, cari toate nu numai ni-au mărit cercul cunoștințelor, dar ne-au pus și înaintea unor chestiuni științifice noi și îndeobעי ni-au atras privirea asupra unor probleme de importanță vitală pentru viitorul neamului nostru.

Luni, în 14 Dec. a. c., D-l profesor universitar, Dr Virgil Barbat, președintele „Extensiunii Universitare“, a ținut în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda“ conferința: „O condiție de dezvoltare a culturii“. D-Sa aproape o oră și jumătate ne-a captivat sufleteste cu comunicarea unor idei științifice de întes general, expuse amăsurat celor mai moderne norme pedagogice, la ce conferințiarul a fost ajutorat de o limbă românească bogată și clară.

Conferința sa o împarte în 3 părți și în fiecare pune câte o întrebare:

a) De ce dintre toate animalele singur omul poate să progreseze?

b) Ce mijloace de educație ne stau la dispoziție și ce se poate face din om?

c) Ce s'a făcut și ce se face pentru tineret la noi și într'alte părți?

La prima întrebare, ilustrul conferințiar răspunde, dovedind cu date, — începînd dela cele mai simple animale până la om, — că progresul individului stă în raport drept cu lungimea duratei copilăriei. Din ce copilăria e mai lungă și în chipul acesta tineretului i-se dă timp mai mult, spre a-și dezvoltă și întări mai mult sistemul nervos, din aceea omul devine mai capabil de progres. Ex. e poporul englez. Din contră, din ce individul mai de timpuriu ajunge adult și intră în toată greutatea luptei pentru existență, este mai puțin capabil de progres. Ex. antipozii Englezilor, Indienii. Și din acestea trage concluzia, că curățenia sufletească și vigoșitatea corporală a tineretului — rezultatul unei copilării înțelepțește conduse — formează una dintre condițiile principale ale culturii.

În partea a douăa, răspunzînd la întrebarea, că ce mijloace ne atau la dispoziție pentru educație, ne dă rezultatele obținute prin diferite metode pedagogice în diferite țări și de diferiți bărbați. Spre a demonstra omnipotența educației, ne descrie un caz foarte interesant. D-șoara Elena Keller din Statele- Unite în etate de 3 ani în urma unei aprinderi de pelița creierilor devine oarbă și surdo-mută. Părinții ei, la recomandăția unor experți, o concred îngrijirii unei învățătoare anume pregătită pentru educația nefericiților de felul acesta. Prin muncă, răbdare și perseveranță, învățătoarea ajunge încetul cu încetul să facă cunoscute miciei Elena noțiunile obiectelor din nemijlocita ei apropiere. Aceasta a fost numai începutul, pe care apoi sprijinindu-se a ajuns, că nefericita noastră nu numai că a terminat cu succes clasele

iciale și cursurile universitare, ci azi e cea mai celebră conferințară în Statele-Unite. De aici trage concluzia, că putându-se obține rezultate așa de minunate chiar și în cazuri de anormalități, cu cât mai ușor se poate face educația cu copiii normali. Bine înțeles, rezultate se obțin numai atunci, când influența pedagogică acționează asupra sufletului copilului pe timpul duratei copilăriei.

În partea a treia, bazându-se pe anchetele bărbăților competenți, arată, că geniile sunt produsul mediilor cu instituțiuni culturale. Numărul geniilor stă în raport drept cu numărul așezămintelor culturale. Nu acolo s'au născut mai multe genii unde clima, poziția geografică și mijloacele de trai au fost mai potrivite, ci acolo, unde au stat la dispoziția tineretului mai multe biserici, școli, muzee, biblioteci, etc.

În concluzia finală ne arată, că condițiunea dezvoltării culturale este prelungirea duratei copilăriei și influența bine precizată și cu mijloacele cele mai eficace asupra sufletului tineretului, la ce se poate ajunge prin o iubire sinceră și sacrificii largi. Aceasta se reclamă ca un postulat al necesităților timpului, căci numai în chipul acesta tineretul nostru va putea deveni capabil de a se înălța tot mai sus pe scara progresului și cu timpul și poporul nostru își va putea umple locul ce-l merită în urma virtuților strămoșești în concertul popoarelor culte.

Urmează, că deviza noastră să fie: iubirea tineretului nostru, din ce rezultă crucea lui și sacrificii pentru o educație cât mai completă.

Marele nostru savant român, care prin talentul său deosebit și prin o strădanie neobosită ni-a făcut fală neamului, profesând 13 ani de pe catedrele universitare din Statele-Unite, condus de cea mai înflăcărată răpire a iubirei de neam și necruțând oboselele nespuse, în toată iernă a descins dela Cluj în mândrul nostru Banat și a aruncat asemenea sămănătorului din Sf. Scriptură sămânța cea bună în sufletele noastre. Cade-se, ca și noi, drept recunoștință, să cultivăm terenul, ca aceasta să aducă rodul dorit nu numai de D-Sa, ci și necesar pre ființa și întărirea neamului nostru. Iar noi preoți în rândul prim, să ne punem întrebarea: ce am făcut până acum și ce suntem obligați a face de acum înainte pentru tineretul nostru, garanța viitorului poporului românesc.

S. D.

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif a plecat Duminecă, în 13 Decembrie a. c. la București spre a lua parte la ședințele Sf. Sinod.

Măine, Luni, P. S. Sa se va reîntoarce dela București.

Școala confesională. La discuția legii învățământului particular, în ședința Camerei dela 7 Decem-

vrie 1925, luând cuvântul dl profesor N. Iorga, declară următoarele despre învățământul confesional:

Ardealul a trăit la școala confesională; în Bucovina a fost școala iosefiană, neconfesională, care n'a dat roadele minunele ale confesionalismului. Avem așa de puține tradiții, în cât nu e bine să pierdem nici una. În școlile confesionale zace o moștenire, de care nu aveți dreptul să vă atingeți. Veți sfărâma forma, — va supravețui spiritul, și dacă el va scădea în intensitate, vina va fi a d-voastre. Școala este a localității. Oamenii de acolo au dreptul să-și facă școli de care cred că au nevoie. Trebuie să avem respectul pentru realitățile morale.

Congresul național bisericesc, după cum anunță ziarele din capitală, se va întruni pentru constituire la 15 Ianuarie 1925. După constituire va fi convocat pentru a alege un episcop în scaunul vacant al eparhiei Tomișului.

Proiectul de reformă electorală, cu modificările aduse de comisiunea administrativă a Senatului, se discută acum în secțiunile Senatului, iar Luni s'a început discuția generală. Conform noului proiect, preoții se pot alege după trecerea de 5 ani dela obținerea titlului de paroh.

Căderea unui bolid. În ziua de 10 Decembrie la orele 3 dim., în partea de sud-vest a orașului Câmpulung a apărut o mare coloană de lumină, deplasându-se cu mare viteză spre nord-est.

După un scurt timp dela cădere, s'a auzit o puternică explozie, care a făcut să vibreze geamurile în tot orașul.

Un bolid de o mărime neobicinuită a căzut, fără a se ști însă precis locul.

Societatea „Prietenii Științei“ a început cercetări prin împrejurimi, spre a descoperi unde a căzut bolidul.

Episcop iredentist. Scrie ziarul ungurese „8 Orai Ujság“: Cum în Budapesta nu sunt destule biserici și cum în asemenea chestiuni niciodată nu lipsesc mijloacele materiale, li s'a clădit „refugiaților ardeleni“ o biserică specială a lor, pe care acum au sfințit-o episcopul Zadravec. Iată cuvintele de îmbărbătare adresate de pe amvon „refugiaților“ decătră episcopul Zadravec: „Înălțând acest lăcaș sfânt din truda și nizuința voastră, ați râvnit la un dublu țel; aici afla ușurare sufletul oboșit al refugiatului și aici își ocupă tronul Dumnezeu maghiarilor și Patrona Ungarei. Nu cerem, ca sufletele oboșite să se resemneze în durerea lor, ci să aibă puterea să se ridice și să angajeze lupta pentru a recăștiga ceea ce au pierdut. Dumnezeu maghiarilor și Patrona exilată a Ungarei își reia acum tronul; veniți dar să ne rugăm pentru patria străbună, încunjurată de munții

„Carpați”. — Pentru clădirea acestei biserici, ministrul asistenței sociale a dat 800 de milioane de coroane, fondul religios 50 milioane, iar primăria Budapestei 10 milioane.

Profesor român invitat la universitatea din Oxford. D. Dr. V. G. Ispir, secretarul general al Ministerului Cultelor și Artelor și profesor la facultatea de teologie din capitală, a fost invitat la universitatea din Oxford, să țină un curs asupra vieții religioase din România.

D. Dr. Ispir va pleca în Februarie la Oxford, unde va ține o serie de 6-8 prelegeri asupra vieții religioase în România și în special asupra bisericii ortodoxe române. D-sa este cel dintâi profesor român, căruia i se face cinstea de a fi invitat să țină cursuri la renumita universitate engleză.

Retribuțiunile preoțimei noastre pe luna Noemvrie s'au ridicat dela Administrația financiară din Lugoj, asemnându-se la locurile, de unde preoții le primesc de obicei.

Ministerul de Finanțe a luat dispozițiuni, ca percepțiile și secretariatele comunale să înceapă a primi declarațiunile individuale de impunere. Aceste declarațiuni se vor primi între 1 și 31 Ianuarie. Contribuabililor li-se vor elibera dovezi despre primirea declarațiunilor.

Combaterea tuberculozei. Ministrul sănătății publice, dl Săveanu, a prezentat guvernului proiectul de lege pentru combaterea tuberculozei. Proiectul prevede: izolarea obligatorie a bolnavilor de tuberculoză, supraveghiere medicală, crearea așezămintelor necesare comunale și județene, declarația obligatorie a boalei ș. a.

A apărut în editura Tipografiei și Librăriei diecezane din Caransebeș renumita „Carte de Rugăciuni și Cântări bisericesti”, întocmită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea Fericitului Preasfințit *Fpiscopul Nicolae Poipa* de **Dr. Petru Barbu**, Edițiunea V-a, cu următorul cuprins:

Invățăături bisericesti. Rugăciuni.
Rugăciunile dimineții.
Sf. liturghie, rugăciunile și explicațiile ei.
Rugăciuni la sf. mărturisire.
Rugăciuni la sf. cuminătură.
Rugăciunile mesei.
Rugăciunile de seara.
Felurite rugăciuni.

Cântări bisericesti:

La uternie
La vecernie.

Cântările învierii pe 8 glasuri.

Svetilnele învierii și stihirile celor 11 evanghelii.

Cântări la sărbătorile de peste an.

Catavasii.

Colinde.

Magii dela răsărit (cântece și cuvinte pentru copii cari umblă cu steaua).

Cântare de laudă Sfântului Nicolae.

Exemplarul broșat Lei 20.

A apărut în editura Librăriei diecezae din Caransebeș „Magii (craii) dela răsărit — cântece și cuvinte pentru copii, cari umblă cu steaua”, retipărite din „Cartea de rugăciuni și cântări bisericesti de *Dr. Petru Barbu*”. Prețul unei broșuri este 2 Lei. În cârticică se expune cronologic — în cântece și orații — întreaga dramatiizare a nașterii prin cuvinte pe înțeleul tuturor, începând cu Bunavestirea și sfârșind cu urmările Nașterii Domnului. Se mai arată în cârticică cum se pregătesc copiii, cari umblă cu steaua, și cum se predă piesa, ca să se evedențieze și să se ajungă scopul acesteia: *prăznuirea deamună a Nașterii Domnului în presara Crăciunului.*

CONCURSE.

Prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foala Diecezană, pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa II-a din Răcăjdia, protopresbiteratul Bisericii-albe, rămasă vacantă în urma decedării preotului Cornel Mircea.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 28 jug. pământ arător.

2. Stola uzitată.

Nefiind casă parohială, alegândul preot se va îngriji de locuință.

Darea după pământ o plătește alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștii a-și înainta cererile de concurs, adresate Comitetului parohial din Răcăjdia, P. O. Oficiu protopresbiteral în Răcăjdia, în termen concursaul, având dâșii a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică ori sărbătoare, cu opt zile înainte de alegere, cu apobarea protopresbiterului tractual, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Dat în ședința Comitetului parohial ort. rom. din Răcăjdia, ținută la 26 Octomvrie 1925.

Nicolae Goian m. p. **Gheorghe Guga** m. p.
președ. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu mine: **Alexandru Munteanu** m. p.,
protopresbiter.

Nr. 4901 B. ex. 1924.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a

presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. cons. ținută la 26 Noiembrie 1925.

2—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

* * *

Pe baza ordinului consistorial dăto 1 Septemv. 1925 Nr. 5501 B. ex. 1925, se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II-a din Denta, protopresb. Ciacova, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 30 jug. și 400 □, pentru care alesul preot va plăti dările.

2. Stola și birul uzitat.

3. Alesul preot are a se îngriji singur de locuința până când se va zidi casa parohială proiectată.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs prin oficiul protopresbiteral din Ciacova și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Denta, din ședința comitetului parohial, ținută la 11 Octomvrie 1925.

Ștefan Bocșan m. p.

președ. com. par.

Vasilie Stoica m. p.

not. com. par.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual *Augustin Ghilezan*.

2—3

* * *

Prin aceasta se publică concurs pentru postul de capelan temporal, cu dreptul de succesiune, pe lângă veteranul preot Simeon Ciulin, din parohia de clasa II-a din *Răcăjdia*, protopresbiteratul Bisericii-albe.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{4}$ din sesiunea parohială de 30 jug. — dela *Überland* 8 (opt) jug. și 2 (două) jug. dela *Gaiul-Encii*, — conform declarației preotului veteran, acceptată și de comitet.

2. $\frac{1}{4}$ din stola uzitată.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va plăti capelanul ales, în proporția venitelor de mai sus.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs, adresate Comitetului parohial din *Răcăjdia*, P. O. Oficiu protopresbiteral în *Răcăjdia*, în termen concursual, având dânsii a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu opt zile înainte de alegere, cu aprobarea protopresbiterului trac-

tual, pentru a-și arăta aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Se observă, că cei veniți din alte dieceze se vor admite la concurs numai cu aprobarea în scris dela P. S. S. D-l Episcop diecezan din Caransebeș.

Dat în ședința comitetului parohial ort-rom. din *Răcăjdia*, ținut la 26 Octomvrie 1925.

Nicolae Golan m. p.

președ. com. par.

Gheorghe Guga

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Alexandru Munteanu* m. p., protopresbiter.

1—3

* * *

În urma ordinului consistorial Nr. 2141 B. ex 1925 din 1 Iulie 1925 se publică concurs pentru parohia de cl. I din *Dognecea*, rămasă vacantă pe urma morții decedatului paroh *George L. Bulean*, cu următoarele emolumentele:

1. 4 jug. pământ acabil cl. I.

2. De la U. D. R. 800 lei lunar și accesoriile retractabile.

3. De la U. D. R. 40 m. steri lemne.

4. Nou alesul preot va avea locuința în casa sf. biserici, constătătoare din două camere, o anticameră, o bucatărie, și o cameră de bucate.

Doritorii cari doresc a ocupa acest post să-și înainteze petițiile de concurs P. O. Oficiu protopresbiteral din *Bocșa-montană*, având a se prezenta în comună în una din Dumineci sau sârbători, spre a-și arăta desteritatea în oratorie, cântarea bisericească dar nici de cum în ziua alegerii.

Dognecea, la 9 August 1925.

Petru Muntean Nicolae m. p.

președ. com. par.

1—3

Nicolae Muntean Bădeți m. p.

not. com. par.

În conțelegere cu mine, *Mihail Gașpar* protopresb. m. p.

* * *

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriu diecezan dăto 22 Iunie 1925 Nr. 1983 B., se escrie concurs pentru ocuparea postului de preot pentru parohia I-a de cl. II-a din *Voivodinți*, tractul *Vârșetului* (Iugoslavia), cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 30 jughere cadastrale.

2. Stola și venitele uzitate.

3. Pentru scripturistică primește 100 Dinari.

Doritorii de-a ocupa acest post să-și trimită recursele instruate conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din *Voivodinți*, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din *Vârșet*. — Tot odată sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbă-

toare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, — însă numai pe lângă prealabila încuștințare a Prea Onoratului Domn protopresbiter.

Gavrilă Țera
preș. com. paroh.

Ilie Prodea
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* m. p., protopresb.
Nr. 4492 B. ex 1925.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din §. 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B., ridicat și la valoare de conclud. sinodal eparhial cu concludul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș, din șed. cons. ținută la 25 Octombrie 1925.

1—3

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Extras.

Nr. 1134/3 pers. jur. 1924.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pag. 16.
Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice:
Donațiunea Grigorie și Otilia Trailovici

Rubrica III. Obiectul și scopul: celebrarea unui parastas, susținerea mormântului fundatorului, ajutorarea soriei fundatorului și ajutorarea săracilor.

Rubrica IV. Sediul și sucursala: Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: anul 1914, luna Oct.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Dispozițiunile art. 26 din codul austriac.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor, ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan al eparhiei Caransebeșului, reprezentat prin Episcopul diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu.

Rubrica IX. Avere mobilă: numerar: 167 (una sută șasezeci și șapte) Lei, efecte: 1500 (una mie cinci sute) Lei laolaltă deci: 1667 (una mie șase sute șasezeci) și șapte) Lei, cu data de 31 Dec. 1923.

Caransebeș, în 22 Ianuarie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATĂ

CONSINZEANA
intemeiată în anul 1911
de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj
sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori.
CEREȚI NUMERE DE PROBĂ GRATUITE
din această excelentă revistă de familie
indispensabilă în fiecare casă.

Adresa:

CLUJ, PIAȚA CUZA-VODĂ Nr. 16.

Berea proaspătă

Record-Specială

această bere puternică, blondă de înaltă gradăție, produsul

Fabricei de Bere Timișoreană S. A.

se primește pretutindeni unde se pune temei pe calitate adevărată proeminentă. —: Se pune în consumație în sticle numai ca umplere originală a fabricii, în ajustare deosebită și prevăzută cu această etichetă.

Depoul principal

Bere

Record-Specială

Timișoara

La Văd. Carol Diemer, Caransebeș

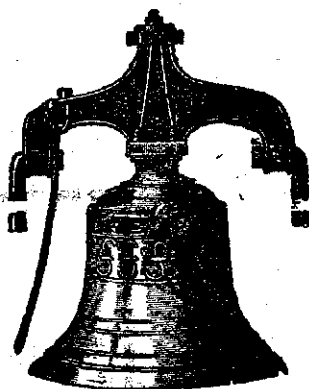
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma **INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“**

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Wackspresen*), outh (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru bisericii și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonie al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 43 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Lugoșului

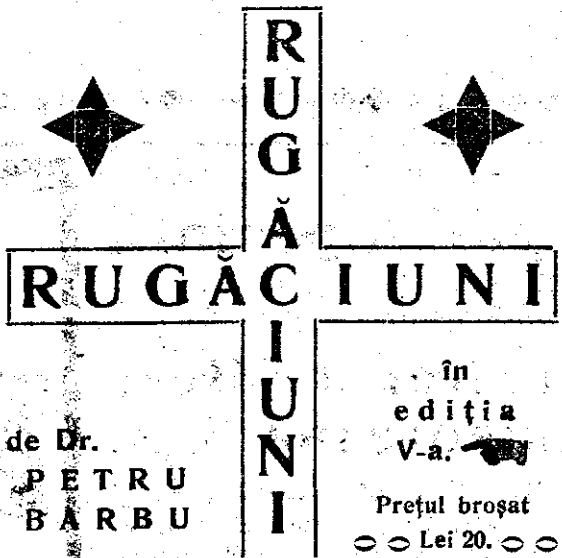
Atelier modern

pentru confecționarea hainelor bărbătești. Confecționează reverenți pentru domnii preoți și tot felul de haine civile după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

In editura Tipografiei și Librăriei Diecezane a apărut cartea de

RUGĂCIUNI

RUGĂCIUNI

 de Dr. **PETRU BARBU**

 în ediția V-a.

Prețul broșat
○ ○ Lei 20. ○ ○

Tipografia și Librăria Diecezană.